

NAŠA KULTURNA DEDIŠČINA

Dediščina je naših dedov zapuščina,
to so lahko kakšne pripovedi,
stari papirji, vendar ponavadi ne odpovedi.
Fotografije, knjige, stavbe... teh reči polno je.

Nekoc dedek mi razlagal je,
da ko še majhen je bil,
hiša na hribu stala je,
do katere se ni vozil.

Peš je hodil v snegu in mrazu,
da je bil ves rdeč po obrazu.

Ker niso bili ravno premožni,
v družini pa bilo je veliko otrok,
okrog so hodili golih rok.

Tista hiša še vedno na hribu stoji,
vedno ko jo dedi vidi, se zasmeji
in začne zgodbe pripovedovati.
Tako se vzivim, kot da bi živila za temi vrati.

Yčasih pokaže mi stare fotografije,
ko so poceli kakšne bedarje.

Takrat spomnim se,
da vsi postaramo se.
Zato izkoristimo življenje,
kakršno koli že je.

Tudi mi pričevali bomo zgodbe tako,
nato pa enkrat odpotovali bomo na nebo.

Med zvezdami bomo žareli,
in se spominjali časov,
ko smo se lepo imeli.

Neža Mayer
8.b